

In het kader van ons dertig jarig bestaan mocht een zeer speciale excursie voor leden niet ontbreken. Het werd een tocht naar een onbewoond eiland in het Eemmeer: De Dode Hond. Een barre tocht.

Peter van der Spoel

Tocht naar onbewoond eiland

Op 1 juni was het zover. Het was een zeer zonnige dag met heel veel wind. Als laatsten mochten wij vertrekken om ongeveer half twaalf, richting het eiland De Dode Hond.

We verzamelden ons uit de wind onder het genot van een heerlijk zonnetje met een strak blauwe lucht. Eenmaal gezeten in de, overigens schitterende, botter, bleek dat er toch wel een erg harde wind stond. De meegenomen shirts, truien en jassen werden aangetrokken en af en toe kregen we wat boegwater over ons heen, maar de tocht was wel een heel leuke en aparte ervaring.

Na ongeveer 30 minuten varen kwamen we op het eiland aan en daar kwamen we nog een aantal bekenden tegen. De groep van ongeveer 20 mensen (wij waren de vierde groep) werd gesplitst in twee groepen van 10. Per groep gingen twee excursieleiders mee.

Het begin van de tocht was uitermate lastig. Er moest een hindernis overbrugd worden van ongeveer 10 meter. Om het eiland 'binnen te komen' moesten we ons door water en blubber een weg banen. Helaas liepen er enkele laarzen vol en een enkeling

kon 'het pak' niet droog houden na een evenwichtsverstooring. Gelukkig was de temperatuur goed en droogde het allemaal vrij snel.

De tocht ging dwars over het eiland, of ik kan misschien beter zeggen door het vochtige eiland. Het leek echt een subtropisch regenwoud, een echte jungle. Leden van de vogelwerkgroep hadden in de woestenij een pad uitgezet om niet te verdwalen. Na ongeveer anderhalf uur kwamen we weer aan de rand van het eiland uit.

Dat we geen krokodillen hebben gezien zal wel aan onze winters liggen, maar hadden we er vandaag een gezien, dan had niemand raar staan opkijken, zo ondoordringbaar en woest was het binnendeel van het eiland.

Natuurlijk hebben we ook nog op vogels gelet tijdens onze ontbering. Gezien hebben we vrijwel niets, echter gehoord des te meer. De tijtjaf, kleine karekiet, winterkoning, koekoek, fitis waren er allemaal. Eenmaal op de rand van het eiland zagen we nog een roofvogel, welke we na een heftige discussie toch allemaal als buizerd erkenden.

Om ongeveer drie uur verlieten we het eiland weer. We hadden nu wind mee en de schipper van de botter liet na enige tijd de motor van de boot voor wat het was en we voeren met het zeil verder over het Gooimeer, richting Huizen.

We mogen terugkijken op een zeer leuke ervaring. De boottocht was uniek, het eiland woest en mooi. Organisatie van de excursie, schipper en bemanning, hartstikke bedankt voor deze ontzettend leuke dag.

De botter onderweg naar de Dode Hond

Foto: Paul Keuning